

Аз съм Зено Фодераро, аз съм делегат на Flai във Фереро от 2012 и от 2016 съм териториален секретар за района на Кунео.

Още от 2012 взимам участие във всички инициативи, които Flai осъществява в областта, всички тези инициативи за борба с капоралите и работа на черно в селското стопанство. През юли 2018 в Салуцо въведохме „синдикализъм на полето“, тъй като ситуацията беше и все още е непоносима, както от гледна точка на експлоатацията на работниците и на жилищното им настаняване, така и на социалните трудности, защото говорим за 700 работници, които от най-малко 7-8 години спят на открито от май до ноември по време на сезона на беритбата, от кайсии до киви.

Целта е да се организират работниците: тези работници, с които трябва да създадете мини армията, която ви е необходима по време на преговорите на синдиката за подновяване на колективните трудови договори.

Така че „синдикализмът на полето“ е различен начин на действие на синдиката в ежедневието: не чакайте работниците да дойдат в централата на синдиката, за да ви кажат, че имат проблеми, а отидете вие при работниците по полетата, за да се опитате да ги информирате предварително за тяхната ситуация, че в повечето случаи ги експлоатират и работят на сиво.

Работата на сиво означава да не се зачитат разпоредбите на националните и провинциалните колективни договори, въпреки че работникът е подписал договор.

Първото нещо е организацията: Ако искате да направите даден проект, организацията е много важна и за тази цел ние възложихме проучване в Института "Моросини" относно местните работни системи в провинция Кунео, а след това и относно присъствието на чужденци в сектор земеделие, където те са заети, относно етническите групи, договорите и т. н., и това беше основополагащо, защото научихме, че е налице сериозен проблем с експлоатацията на работниците.

Наличието на контакти с работниците е от съществено значение, в зависимост от това откъде са, се организират по различен начин. Африканските работници се държат по различен начин от китайските работници или от македонците или българите, така че начините на започване на контакт са различни, а ако имате работник, който да ви помага с езиковите бариери, това прави работата по-лесна.

Започвайки от 2018 със „синдикализма на полето“ намерихме хора, които да се приближат и започнахме да завързваме контакти за следващи кампании, защото работниците за добро или за лошо са винаги едни и същи.

Организацията е много важна: отне две много интензивни седмици за да подготвим проучването – физическо, конкретно, по полетата, благодарение на помощта на новите технологии, които, ако се използват добре може да са от полза като например обозначението на място на Google Maps.

Когато ние проведохме акцията „синдикализъм на полето“ избрахме две седмици през юли, когато се берат прасковите и през тези две седмици аз преминах през 21 общини, където се отглеждат плодове и маркирах в Google Maps къде са градините с праскови, така че работата ни да бъде по-улеснена.

След като започнахме с кампанията, вече бяхме на сигурно. Организацията беше следната: 2 8-местни микробуса, във всеки микробус трябваше да има поне един колега, който би могъл да даде общи отговори за обезщетението за безработица, злополука и инвалидност в селското стопанство, колега от имиграционния департамент, който да дава отговори относно

разрешението за пребиваване, което е първото нещо, за което работниците питат, и колега от Flai, който има познания относно договорите.

В полетата, ако собственикът е там, е почти невъзможно да има контакт с работниците, защото неизбежно се стига до сблъсък и имате много малко време, защото дори и работникът се страхува да говори с вас. Имате средно 5, ако имате късмет 10 минути, за да говорите с работниците. В рамките на тези минути ние им даваме сламена шапка, защото те работят на 40°C по 10-12 часа на ден, бутилка вода, където вместо етикета са залепени адресите на офисите ни, телефонните номера на длъжностните лица, които се занимават със земеделието и имиграцията. А освен това, тъй като работниците се движат основно с велосипед, доставихме и лампи за велосипеди за безопасност, защото рано сутринта все още е твърде тъмно и тази година отново е имало твърде много инциденти.

Отношенията с институциите са важни: общината на Салуцо много ни помага за наш проект за сезонно настаняване. Този проект върви успоредно на „синдикализма на полето“ и ни позволи чрез организацията на настаняването да организираме и самите работници.

Селскостопанският сектор не е като индустриалния сектор, не разполагате с всички работници на едно единствено работно място, а те са разпръснати из територията. Като се имат предвид ужасните условия на живот, решихме да организираме настаняването: вечерта в 19:00ч. при връщане от полетата имаше опашка, за да дойдат със фургона на Flai CGIL да се провери заплатата им или за друга информация.

От гледна точка на комуникацията трябва да оценим териториалния контекст: преценихме, че не трябва да обявяваме предварително инициативата в медиите, защото се страхувахме, че противниците ни ще активират незабавни мерки за противодействие, което и направиха през втората седмица.

Започваме около 7:00, защото в северната част на Италия температурата го позволява: работниците отиват да търсят работа в полетата, ние се организираме подготвяйки автобусите с материали и тръгваме за района на Салуцо.

Трябва да имате проактивен подход, човешки подход, който дава на работниците усещане, че могат да ви се доверяват.

Трябва да изучавате: аз изучавах този вид феномен и благодарение на Flai, които в миналото ми дадоха възможност да участвам в проекти за културен обмен с чуждестранни синдикати, например в Сенегал, се опитам да разбера културата на работника, която е различна от нашата и да намеря допирни точки.